

program šrámkova písku 2011

pátek 27. května

- 17.00 zahájení přehlídky 10' / divadlo **duo toť** / tabák aneb rauchen töt 30' / dpč
18.00 **regina břeclav** / na betlém! 8' / dk
18.10 čas na večeři
20.00 **3v team** / zdi. kolem. v nás. 45' / kd
21.10 **divadlo potrvá** / bílá hora 70/22 75' / dpč
22.30 diskuse o viděném / dpč

sobota 28. května

- 10.00 **ztracená existence** / vandaska 60' / kd
11.20 **divadlo kámen** / zahrada 70' / dfš
12.30 čas na oběd
14.00 **max weber a albert kamil** / 1000 metrů nad římem 50' / dpč
15.00 diskuse o viděném / dpč
16.40 **evrybáby a hosté** / dům bernardy a. 70' / kd
18.00 čas na večeři
19.30 inspirativní představení **vosto5** / theatromat 90' / dfš
21.10 **studio divadla dagmar a pedagog. školy k. vary** / pozdravuj všechny doma 40' / dpč
22.10 **j.s.t.e. & d.r.e.d. kladsko pražsko olomoucko** / kukající anjel 44' / kd
23.00 diskuse o viděném / dpč

neděle 29. května

- 10.00 **rituál jeleního muže** / otec čísel 40' / dpč
11.00 **láhör/soundsystem** / budu jen když zaplatíš 60' / kd
12.00 čas na oběd
13.30 **divadlo dno a šavgoč** / hospodin aneb kdopak by se boha bar 40' / π
14.30 **rozkoš praha** / stařeny 50' / kd
15.30 diskuse o viděném / kd
17.30 **geisslers hofcomoeianten kuks** / ambrosia 60–120' / †
19.30 diskuse o viděném, zakončení přehlídky / dk

doprovodný program šp / pátek 27. května

- 18.30 **ing. antonín puchmajer d.s.** / kabaret 55' / π
20.00 **slabikář trampingu** / luboš hrdlička a petr sejk / dk (70 Kč)
21.00 **daniel higgs** (ex lungfish, usa – thrill jockey) / π (90 Kč)

doprovodný program šp / sobota 28. května

- 21.00 **pragounion** / hip-hopová pecka / π (160 Kč)

dpč – divadlo pod čarou / **kd** – kulturní dům / **dfš** – divadlo fráni šráмка / **dk** – divadelní kavárna / **†** – kostel sv. kříže / **π** – π local club / změna programu vyhrazena

kontakt lenka novotná, nipoš-artama, mobil 604 433 485, e-mail novotna@nipoš-mk.cz

3 / PÍ

50. CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA
EXPERIMENTUJÍCÍHO DIVADLA
ŠRÁMKŮV PÍSEK 2011

ztracená existence / vandaska

odposlechnuto / **šimko** / soubor je velmi jasně žánrově vymezený, divák na něj musí být naladěný / spojení včel a krasobruslařů bylo absurdní a fungovalo / daly by se vytýkat některé detaily, občas soubor narážel na herecké limity / **hulec** / ani napodruhé se mi nepodařilo napojit se na humor představení / je to politické divadlo, i když je to jen kariatura / **adámek** / jsem rád, že si soubor vybral toto téma / slabina je v tom, že se figury rozpadaly, postavy nehrály situaci (například hloupý trubec) / chtělo by to jít jasněji zevnitř postav / **císař** / čekal jsem, jestli se představení posune od aktuální politiky a jestli řekne něco hlubšího / ale soubor tuto šanci - patrnou například u projevu matky dělnice - nevyužil / **zemančíková** / je jasné, kdo je dělnická strana, kdo jsou krasobruslaři, ale není úplně jasné, kdo jsou sokolníci / soubor není rozhodnut, zda hraje satiru na politickou scénu, nebo jestli hraje o telenovelách / tato kombinace soubor vlastně alibizuje

jak to vidí vzorek lidí / **tomáš machek** / aktuální, politické, ale bezzubé / spíš plochý kreslený seriál (včelka mája) než působivá satira / **tereza vyvíjalová** / politicko-společenská satira / na můj vkus málo ostrá / projekce jí nesvědčila / strhující bruslařský výkon tomáše vandase byl obrazem nejpůsobivějším / **rené vápeník** / dost mi vadí, že autorům nejspíš nevadí eva a vašek, nedostatečná preciznost výuky multimediálních prezentací na církevních školách a nenápadné snižování rychlosti zvuku / co mi však vadí nejvíce, je arogance pana vernera, který se ani neobtěžoval na děkovačku / **radvan pácl** / byla to zvláštní satira věčného kola, kde zlo a dobro nakonec skončí v cukrárně u věnečku

jsme na černé listině nepohodlných

rozhovor s jedním z autorů alexandrem guhou

pod představením je režijně podepsaný celý soubor / nemáte jednoho režiséra?

ano, režíruje kolektiv / každý má hrozně moc nápadů a pak dáváme představení dohromady, když se na ně společně díváme

co máte proti krasobruslařům?

my nic / ale v našem představení je proti nim totalitní režim / krasobruslaři jsou hodně odlišní od dělníků, stojí tu proti sobě měřitelná, tvrdá práce a krasobruslaři, kteří jsou načančani, mají flitry, hromadí zlato v medailích, porota je hodnotí na základě dojmů a jsou spojení s určitou zženštilostí

v představení jsem rozpoznával dvě roviny – jedna se nesla v intencích politické satiry, a v té druhé mi přišlo, že se snažíte dělat zábavnou komedii, aby se lidé zasmáli / která rovina je pro vás hlavní?

klíčová je ta politická satira / myslíme si, že proti extremistům je potřeba bojovat tak, že je zesměšíte / nesmí se brát vážně, protože to pak vede k respektu, strachu, což je přesně to, co by chtěli / zatímco když je člověk zesměšlen, třeba si drsně – v představení jde o nás i do vandasovy matky – tak to je přesně cesta, jak s nimi bojovat

šéf bývalé dělnické strany tomáš vandas se byl na jednom vašem představení podívat / poté napsal, že se občas i zasmál / není to pro vás prohra, že se objekt vaší satiry u vaší hry baví?

on to pak napsal do jakési „recenze“ představení, kterou uveřejnil na svých stránkách / nicméně zároveň dodal, že moc míst, kde by se smál, nebylo / my jsme ho při představení sledovali / měl s sebou nějaké gorily a ty si nás během představení fotily, takže jsme se zřejmě ocitli na nějaké černé listině nepohodlných / vandas sám moc netleskal, záměrně si ani nevzal vlaječku, kterou jsme rozdávali, všechno bojkotoval / takže to s tím smíchem napsal nejspíš aby ukázal, že je takový „dobrý chlapík“ / ale to mu přece nemůže nikdo věřit

-das-

nabízíme vám konečné řešení krasobruslařské otázky

kámen / asi ani zahrada

odposlechnuto / **adámek** / podobný druh divadla mě přitahuje / soubor mě vpouští do určitého světa, kterému nerozumím, což mě velmi zajímá / **šimko** / divadlo kámen velmi dobře pracuje s tím, že se opakují banální slova a věty, a mezi nimi se objevují témata, která si musím vyložit / obraz je úmyslně rozbíjen a musím si ho poskládat / scénická akce je narušena na poměry kamene poměrně pestrou hudbou, která až příliš přerušuje děj / **císař** / petr macháček ve svém vytrvalém snažení dospěl někam, kde mnoho z toho, o co usiluje, završil / kámen sahá na kořeny evropského divadla, které se vždy snažilo vymezit proti napodobení reality / je to atak na mou kognitivní imaginaci / **zemančíková** / šlo o první představení, které bylo vysoce estetické / vnímala jsem ho jako prostorově barevnou studii / **hulec** / forma působí velmi silně a příběh je hodně potlačen, jako by nebyl důležitý. přijde mi vlastně škoda, že si v příběhu moc málo najdu

jak to vidí vzorek lidí / **tomáš machek** / minimalistické, absurdní, ale děsivě samolibé / hodinu jsem trpěl, abych si mohl vychutnat závěrečnou scénu / **tereza vyvjalová** / zážitek dějá vu – tak 10x za minutu / to představení mi zpomalilo tep skoro až k jeho zastavení / významem nenaplněná vleklost slov, akce / intelektuální divadlo / minimalismus nebo snobismus? / minimalismus nebo snobismus? / **rené vápeník** / jsou dány dva soustředné bagry, z nichž jedné kouká z kapsy malý princ / a proč by láska měla být snadná? / **radvan pácl** / hudba a herec / představa a konkrétní obraz / více u mě převládala hudba a z toho plynoucí obraz

v našem názvu je trochu nedorozumění

rozhovor s režisérem petrem macháčkem, režisérem divadla kámen

jak vyplývá i z programu k vašemu představení, pohybujete se tentokrát z velké části na poli hudebním / mnohé obrazy se dají vnímat také jako výtvarný artefakt – třeba hned první scéna s nehybnou postavou na pozadí hovorů o prostorovém uspořádání zahrady... kdo ale není na takové polohy naladěný, může mít pocit, že zkoušíte, kam až je možné zajít, co všechno divák vydrží / cítíte odpovědnost ke svým divákům?

v našem názvu je trochu nedorozumění, jmenujeme se divadlo kámen, ale lepší by bylo jen kámen, protože se nepovažujeme zas tolik za divadlo a asi ani nejsme zaměřeni na typicky divadelního diváka / líp nás často vnímají právě ti, kteří mají rádi hudbu nebo výtvarné umění / každopádně jsme vyhranění a počítáme s tím, že se to bude líbit jen určité části lidí, jiné to vůbec nezaujme nebo dokonce urazí / děláme ale všechno proto, aby nedocházelo k omylům, aby lidi předem věděli, na co jdou

z jiného úhlu pohledu je možné vnímat vaše představení jako logickou úlohu – hádanku / v první scéně vidíme jen nehybně sedící postavu, až po dlouhé době vyplyne, že šlo o pilota létajícího bagru, který přistál kdesi na zahrádce a zanechal tam po sobě kráter / když píšeš text, znáš už celý příběh dopředu, nebo jsi sám překvapený, jak se to postupně skládá dohromady?

když to člověk píše, tak si to zas tolik neanalyzuje / střádá to dost dlouho ve svých představách, potom to napíše bez většího přemýšlení / je ale pravda, že u téhle věci jsem se mohl přiklonit k tomu, aby to bylo úplně abstraktní – každá scéna by byla jiná a žádný příběh by se z toho nesložil, tak jak by si to i přáli někteří naši náročnější diváci / nakonec mi tady připadala zajímavější ta konkrétnost, v abstrakci by se to už moc rozplynulo

„koncertní část“ představení se proměňuje podle toho, jaké máte k dispozici muzikanty?

bylo to skutečně dělané tak, abychom to hráli třeba vždycky jen dvakrát se stejnými muzikanty, hrajícími určitý druh hudby, ale honza a anna ptákoví nás natolik zaujali, že jsme s nimi hráli asi deset představení / minulý týden jsme to ale zkusili i s punkovou kapelou

znamená to, že je jedno, co se hraje?

to rozhodně ne / především to musí mít koncertní kvalitu, mělo by to ale být také hodně vyhraněné / nejvíc nám to sedí se soudobou vážnou hudbou.

ovlivňuje tě někdy zpětně, co o vašich představeních říkají diváci a kritici? třeba že usilujete o formu bez obsahu nebo že děláte hru jako hudební skladbu... zaujme tě třeba nějaký pohled na věc natolik, že se jím inspiruješ?

určitě člověka leccos ovlivní, ale v zásadě jsme myslím odjakživa měli jasnou představu o svém směřování / občas mě ale názory diváků utvrdí v tom, že určitý postup skutečně může být zajímavý / když se o nás ale říká, že hrajeme absurdní divadlo nebo že pojednáváme vyprázdňenost a banalitu, je to impuls k tomu, abych si uvědomil, že tam je asi něco špatné

-aku-

žena by to nenapsala

netradiční asociční rozhovor s albertem kamil, max weberem, jonášem špačkem a tomášem peškem

diktatura / říím, říím / diktáty, diktáty
říím / dějiny / neznámo
bytí / jsoucno / s tvrdým
čas / prostor / deficit
prostor / čas / čas
struktura / spousta práce / hierarchie
samota / přirozenost / norma
technika / nenávisť / zábava
vláda / nezám / politologie
moderní domácnost / neznámo / lcd televizor
muž / potřeby / nevím
žena / podobné potřeby / nevím
vězení / naše téma, jedno z našich témat / cela

jak by vaše představení vypadalo, kdyby ho napsala žena?

bylo by to ukecanější / žena by ho nenapsala

-rdk-

max weber a albert kamil / 1000 metrů nad říím

odposlechnuto / **hulec** / minimalistický extrém / je otázka, zda je to ještě divadlo / soubor monotónně přednáší texty, nabízí minimum situací / věří v rozhlasové působení na diváky / těžce vnímám text, možná bych si ho raději přečetl / **šimko** / bohužel jsem z titulu své funkce na této přehlídce nemohl odejít v třetí minutě, protože si myslím, že k tomuto představení svoboda odejít patří / **císař** / poslouchal jsem, dokud jsem stačil, pak už jsem nestačil / bylo to jakési čtení / **adámek** / nebyla to rozhlasová hra / zvuk nepomáhal vytvářet nový svět / bylo to spíš čtení / soubor si vytvořil veškeré podmínky, aby nekomunikoval s diváky / hlasový projev byl zploštělý, chybělo více intonací / **ze-mančíková** / představení nebylo minimalistické, jen používalo minimální prostředky / text je mnohvrstevnatý, složitý dialogický esej, není to rozhlasová hra / problémy představení možná souvisí s tím, že soubor pracoval bez režiséra

jak to vidí vzorek lidí / **tomáš machek** / krásný text, ale divadlo jako by se snažili inscenátoři maximálně potlačit / **tereza vyvíjalová** / sympatické filosofoetické rozhlasové hovory / aparatura na jevišti slibovala víc, než nakonec nabídla / obrazy vizuální jsem uvítala / **rené vápeník** / ujišťuji, že vaše varování jsem dekodoval, a beru je vážně / **radvan pácl** / v monotónnosti jsem si uvědomil, že asi to nemůže vest k tomu, abych poslouchal tak, jak si to možná představovali, že bych to měl poslouchat

vězení je nedostatek prostoru nahrazený přebytkem času

evrybáby a hosté / dům bernardy a.

odposlechnuto / **císař** / režisér se pokusil vzdálit se jistým způsobem klasickému dramatickému textu / je to pokus vytvořit kolektivní aktivitou obraz nesmyslného uzavření, které matka svým dcerám způsobí / vypadalo to, že dramatická bude nahrazena výtvárně pohybovým ztvárněním / ale bohužel k tomu úplně nedošlo / **hulec** / přišlo mi, že inscenace zcela neví, kterým směrem se vydat / významným posunem inscenace je až rehabilitace bernardy jako matky, která se prostě stará o rodinu

jak to vidí vzorek lidí / **tomáš machek** / samé krásné herečky / hodně textu / ze zbytečně husté mlhy se vynořují krásné obrazy / **tereza vyvíjalová** / poprvé jsem při „vyprávění“ toho příběhu soucítla s bernardou / přesilný zážitek, který se vzpírá být popsán / **rené vápeník** / těšil jsem se, že jako letitý člen několika ženských kolektivů, si zavzpomínám / na bravurní střídání průzračné krutosti s destilovanou něhou, kterými se ženy tolik umí obdarovávat. jako by to holky na sebe nechtěly prozradit / **radvan pácl** / přes přirozené nedostatky jsem tu individuální i kolektivní uzavřenost vnímal s velkým zaujetím

činohra je pro nás vlastně experiment

rozhovor s romanem černíkem, vedoucím a režisérem plzeňského souboru evrybáby

přístup, který jste v inscenaci zvolili, je na tvé poměry neobvykle tradiční / co vás to popadlo pustit se do klasiky, a to činoherním způsobem?

chtěli jsme to prostě zkusit / chtěli jsme zkusit udělat představení jinak, než jsme to dělali předtím, takže pro nás je to vlastně experiment! / další věc je, že ženy v souboru dožrály – je to na nich ostatně vidět – a kdo ví, jestli to není jejich poslední představení

iniciativa vzešla spíš od nich, nebo od tebe?

je to tak, že holky prostě přišly s tím, že se de facto domluvily s hankou frankovou (herečka a režisérka divadla dagmar karlovy vary – pozn. red.), že chtějí dělat bernardu... letos jsme totiž s hankou dělali hodně společně / s tím textem už jsme ale jednou pracovali, dělali jsme u nás na jižáku takovou parafrázi

jak se vlastně s hankou spolupracovalo, když je sama zvyklá režirovat? / mohl jsi s ní pracovat čistě jako s herečkou?

rozhodně, ona je úplně úžasná / hlavně to tak sama chtěla / chtěla si zahrát ve velkém ansámblu a chtěla být sama režírovaná

jak jste přišli k té senzační živé muzice?

v plzni je silná flamenková scéna / tohle jsou kluci, kteří to dělají, s kterými se známe a kteří s námi spolupracují / jsou výborní, naprosto přesní, spolehliví, všechno si udělají sami...

-das-

studio divadla dagmar a pedagogické školy karlovy vary / pozdravuj všechny doma

odposlechnuto / **hulec** / divadlo se snaží s těmito tématy vyrovnat tak, že je zkouší inscenovat přímo v místech, kde lágry původně byly / místo pak většinou přebije text / když se ale děj přenesle do umělého prostředí, může působit trochu literárně / **adámek** / vězeňská témata mají problém s tím, že působí jako by chtěla vzdělávat / v této inscenaci to bylo výrazně omezeno / **šimko** / skupina chlapů dokázala nevypjatě podávat závažné příběhy / soubor se vydal cestou estetizace zážitku prostředky divadla poezie 70. let, takže jsem měl trochu pocit, že jsem vše už tisíckrát viděl / nejsilněji fungovaly momenty, kdy herci byli osobní a vyprávěli konkrétní příběhy / **císař** / chápal jsem hru jako zobrazení děsivého mechanismu, který drtí lidi, a z něj vystřelují nejlidštější a nejnětější vztahy k tomu, co je kolem nich

jak to vidí vzorek lidí / **tomáš machek** / účelná a účinná scénografie / nejzajímavější je pro mě postava osvětlovače, která vše ze stínu řídí / nehraje se o utrpení / naděje, víra a vykoupení místo utrpení, násilí a zmaru / takže vlastně happyend / **tereza vyvíjalová** / tolik chlapů na jevišti pohromadě je síla – stoprocentní přítomnost / dokumentární divadlo o přátelství / **rené vápeník** / pro mě trochu rozpor ve snaze o přímočaré a úsporné zacházení s jevištními prostředky a v někdy složitém až realistickém budování obrazů / talentovaný výběr materiálu / chvíle v blízkosti kýče obecnosti, oproti tomu dojemná svatba a starost o zdraví rodiny / **radvan pácl** / je to v nás, v každém z nás, zasuté / konkrétní důvod to (něco) objevit přes konkrétní obraz, přináší zážitek, který přes svou nerosozumitelnost má šanci být někdy srozumitelný

je dobře, že to téma žije a že se na ně nezapomíná
rozhovor s jedním z režisérů janem hniličkou

v představení jsou na jevišti pouze vězni, bachaři jsou přítomni jen imaginárně, například přes světlo nebo úder bubny / plánovali jste od začátku, že se soustředíte na vězně a jejich ohrožení ztvárníte divadelními prostředky?

od začátku jsme věděli, že bachaři na jevišti nebudou fyzicky přítomni / tato hra navazuje na inscenaci kdyby bylo nebe, která pojednávala o koncentracích za druhé světové války, byť v ženském provedení / ani tam jsme neměli bachaře přítomné fyzicky

jak dlouho trvalo sbírání autentických textů, které jste v inscenaci použili? a mluvili jste i s pamětníky, bývalými vězni?

sběr textů a jejich třídění trvalo tak půl roku. hodně nám pomohl děda – mámim táta – který taky byl v dolech / hodně jsme s ním konzultovali / máme taky hodně zpětných vazeb od lidí, kteří lágrama prošli / když představení viděli, říkali nám další a další věci

a jak na představení reagoval děda?

říkal, že je hrozně dobře, že toto téma žije dál, že se na něj nezapomíná

proč jste vůbec s tématem koncentráků a lágrů začali?

obecně je téma nesvobody a proti tomu touhy po svobodě jedním z těch, která zajímají asi každého / a konkrétně lágry a koncentráky pro nás – pokud mluvím za sebe a za mámu – nejsou dořešené a potřebovali jsme se s nimi konfrontovat a srovnat

-das-

j.s.t.e. & d.r.e.d. kladsko pražsko olomoucko / kukající anjel

odposlechnuto / **hulec** / viděli jsme jakýsi rituál, kterým se soubor snaží sám sebe očistit a vtáhnout do hry i diváky / na přehlídce v turnové soubor více respektoval prostor, nasvícením byli diváci postaveni od začátku mimo / dnes bylo vidět, že herci nebyli úplně rozzcvičení a připravení - vidět to bylo třeba na tom, že jeden z herců, kteří se v závěru svlékají do naha, si nechal na ruce hodinky / **zemančíková** / podařilo se mi představení vnímat jen emocionálně / líbilo se mi, že v něm byl humor / **adánek** / na mě nebylo představení dostatečně členěné, artikulované, technicky podané / **císař** / nemám nic, co bych k tomu podotkl / vnímal jsem představení jako určitý blok, do kterého nejsem schopen proniknout

jak to vidí vzorek lidí / **tomáš machek** / oslava vlastní exhibicionistické poetiky / solidní scénografie, z níž vyvěrá příjemný zvukový plán – to je mi milé, ostatní už ne / **tereza vyvíjalová** / jsem ráda, že jsme jako publikum napomohli hereckému štěstí / jako divák jsem moc štěstí necítila... / a nejen kvůli naháčům / praskající fólie zní jako praskání ohně / **rené vápeník** / jmenuji se rené a míval jsem problém / už jako malý pacholík jsem býval nucen vyrovnávat se se zjištěním, že některé bublinky někdo vypraskal už přede mnou / až dnes jsem pojal podezření, že za to můžou ženy, které nedokážou být šťastné / **radvan pácl** / bylo to zvláštní až na hranici nezážitku, jako by mé vnímání se něčemu bránilo a zároveň chtělo něco přijmout / možná to asi byla únava

zajímá nás střet mezi kulturami

rozhovor se členem souboru michalem kudrnáčem

název vašeho souboru se průběžně obměňuje, od minule vypadlo „artyžok“ ... jak se to stalo?

jsme poměrně místně ukotvení. čerpáme inspiraci z konkrétních prostor, kde působíme / aktuálně jsou naši členové z kladska, pražska a olomoucka, tak se přizpůsobil i náš název

viděli jsme spoustu nových tváří, hlavně dívek / jak k nim přicházíte?

ani nevím / přicházejí samy, nijak aktivně je nehledáme

jsste soubor, který je složený z čechů a poláků, co tahle „dvojnárodnost“ přináší?

od té doby, co jsme se přetransformovali v česko-polský soubor, tak se změnil náš repertoár / mentalita, legendy a vůbec náhled na divadlo je v obou kulturách poměrně odlišný a ten střet mezi tím je to, co nás zajímá

překvapilo nás, že oproti sérii dekalogu, který měl charakter obřadu, působí kukající anjel od počátku velmi civilně, ležerně a nechává větší prostor humoru / měla na to vliv předloha?

částečně asi ano, ale nijak zvlášť nás nedeterminovala / posledních sedm let jsme se opravdu hodně intenzivně zabývali dekalogem, který nás všechny dost pohltil / je nasnadě, že jsme teď zvolili úplně odlišné pojetí, i když nás samotné to taky překvapilo

nakolik má představení pevnou strukturu a nakolik je v něm prostor pro momentální improvizaci?

většinou máme tvar daný základními momenty, situacemi, které se mají odehrát, ale představení je pokaždé jiné, nevěnujeme se striktnímu nazkoušení / pracujeme s momentální atmosférou a s tím, kde hrajeme / něco vznikne během zkoušek a něco přímo na místě

máš svého anděla a jak vypadá?

určitě mám a možná je jich i víc, ale rozhodně nebudu říkat, jak vypadají

bylo dřív svlečení nebo radost?

to nikdo neví / to je jako s vejcem a slepicí / to je mentální evoluce

-kač- j.h. / spolupráce –aku-

jsm šťastný, že jsem se tady mohl svléknout

tři otázky a jedna poznámka

je experiment (byť má vlastní přehlídku) hodnotou sám o sobě – nebo je to jako každé divadlo dvoustranná komunikace inscenace-divák, u níž záleží i na tom druhém a musí se tedy počítat i s divákovou psychikou vnímání? (ad zahrada)

v čem je divadlo experimentální, když interpretuje činoherní či komediální text formou nápodoby skutečnosti komplexem slova, scénografie a především interpretačního, více-méně psychorealistického herectví, v němž se herec „ztotožňuje“ s postavou? činí ho experimentem už použití ringového prostoru? (ad tabák, zdi. kolem. v nás, dům bernardy a.) je divadlem i rozhlasová hra (v čemž není ani špetka despektu) s pár přidánými, leč zbytnými obrázky, či rapované nebo voicebandem přednášené slovo, nebo lze divadlo alespoň v základních nejobecnějších rysech definovat jako samostatný umělecký druh? (ad 1000 metrů nad římem, na betlém!)

k tomu poznámka: každé divadlo, nechce-li být jen naturalistickým otiskem skutečnosti, vytváří novou, možnou skutečnost – a míra jeho mimese je jiná u občanského dramatu, u frašky či u grotesky.

luděk richter

akce se realizuje za finanční podpory města písku ze zlatého fondu - programu kultury

